
De Vriendenband

Inhoudsopgave

pagina

64e jaargang nummer 6, 2015

Van de voorzitter	1
Van het secretariaat	2
NK Indoor 2015	3
Advertentie Atletiek Week.....	3
Twee Olympische verspringers overleden	4
Atletiek (vrouwen).....	5
Notulen ALV 2015 in Maarn	6
Het nieuwe bestuur	11
Advertentie EK 2016.....	12
Gezondheidsrecept à la Leonardo da Vinci.....	13
Verslag Reünie 2015 in Maarn.....	14
Erfgoed ontdekt een flop uit 1933	17
Vragen	18
Advertentie Global Sports Communication	21
Maken kleren de atleet?	22
Record op afgekeurde baan.....	24
Advertentie Margriet Prins + Advertentie Herzog Sport	25
Nieuws van de Stichting Atletiekerfgoed.....	26
Budget.....	29
Voor het voetlicht: Marti ten Kate.....	30
Advertentie Make My Bizniz Communicatie.....	36
Jeugdfonds: was het nou goed of slecht?	37
Advertentie Praktijk Energiek + Advertentie YALP	41
Onze jarigen	42
Bijzondere jarige	43
Kerstgroet	44

Kopij Vriendenband februari 2016
Graag vóór 20 januari 2016
aan de redactie:
Piet Wijker
De Uitkijklaan 12, 1974 XP IJmuiden
wijker55@zonnet.nl
tel.: (0255) 513 700 / (06) 202 19 316

Van de waarnemend voorzitter

Beste Vrienden,

Aan mij de eer om het voorwoord te plaatsen in onze Vriendenband.

Wat een mooie dag hadden wij toch op onze jaarlijkse reünie op 31 oktober jl. in de Brasserie van Allure Park Laag Kanje te Maarn. Alles zat ons mee deze dag: het weer, de sfeervolle ontvangst, lunch, middagprogramma en diner. Wij mochten weer vele leden uit den lande verwelkomen, en dat werd alom gewaardeerd. Kleine smet op deze dag was dat onze voorzitster Els Stolk en commissaris Riet van der Enden ons bestuur (volgens rooster) verlieten. Wij zijn beide dames zeer erkentelijk voor de jaren dat zij zich voor de Vrienden actief hebben ingezet. Wij gaan in ieder geval nu verder met vijf leden in het bestuur en blijven naarstig zoeken naar een nieuwe, geschikte voorzitter/voorzitster voor onze Vrienden van de Atletiek.

Mooi waren de giften van Roelof Veld namens de Stichting Atletiek Fondsen van € 20.00,00 en Ad Persoons en Kees Werkhoven met een cheque van € 5.000,00, welke kwam van Stichting Wegcircuit Atletiek Nederland. Heel veel dank hiervoor, dit zal zeker een goede bestemming krijgen in ons Vrienden Jeugdfonds, waar onze toptalenten weer van mogen profiteren om een verdere stap in hun atletiekontwikkeling te maken. Uiteraard zijn alle giften van harte welkom om in onze missie te blijven voldoen. Wat verder een hoge prioriteit verdient is om onze vereniging levendig te houden en dan met name de jongere generatie atleten te enthousiasmeren om zich bij onze Vrienden aan te sluiten. Houdt U oren en ogen open als U iemand aan kunt dragen om lid of donateur/donatrice te worden.

Tevens zijn wij alweer bijna aangekomen aan het eind van een voor Nederland zeer succesvol verlopen atletiekjaar. Het Dafne-effect resulteert zeker in nieuwe aanwas richting atletiekverenigingen. Ik zie het bij mijn eigen atletiekclub, waar zich nog steeds nieuwe leden aanmelden en het ledental blijft groeien, en waar wij naast een nieuwe baan in het aankomende jaar ook bezig zijn met een (top)sporthal met vele aantrekkelijke mogelijkheden. Er komt in ieder geval na zo'n succes meer los!! Waar ik mij nu in elk geval al weer op kan verheugen is atletiekjaar 2016, te beginnen met het NK indoor, verder het EK in eigen land en de OS in Rio.

Ik wens eenieder fijne feestdagen en een gelukkig Nieuwjaar toe en hoop U snel weer te zien!!!

Melchert Kok, waarnemend voorzitter Vrienden van de Atletiek

Van het secretariaat

Adres secretariaat:

Kees de Kort, Lange Trekke 17, 5071 TR Udenhout,

Tel.: 013 5112583 of 06 10150009,

E-mail: secretaris@vriendenvandeknau.nl

Website: <http://www.vriendenvandeknau.nl>

Nieuwe leden/donateurs/begunstigers

- Begunstiger Rob Schuurman, Cycladenlaan 72, 1060 LX Amsterdam, geboortedatum 27 december 1962, e-mail rob.schuurman@upcmail.nl, tel. 020-4084311;

Wijzigingen

- Onze donatrice Mia van der Sluys-Ubben heeft een nieuw adres. Het is geworden: De Wieër 36, 6131 DA Sittard;
- Krista Aukema heeft een nieuw e-mailadres. Het is geworden: krista.aukema@hetnet.nl;
- Arend Karenbeld heeft een nieuwe e-mailadres. Het is geworden: arend.nenna@gmail.com

Ledeninformatie (blijde gebeurtenissen, ziekte e.d.)

‘Self made man’ stond er als kop boven een zeven pagina’s groot artikel over onze vriend Joop Keizer in de rubriek ‘Helden 2015’ van de septembereditie van Runner’s World. Het beschrijft het verhaal van de atleet die zich aan zijn milieu wist te ontworstelen en uitgroeide tot een van de opvallendste ultralopers van Nederland. Een terecht eerbetoon aan deze kilometervreter, die het lopen nog steeds niet kan laten.

Opmerking: graag bij een adreswijziging of wijziging van e-mail er rekening mee houden dat je de wijziging niet alleen stuurt naar de Atletiekunie, of naar het secretariaat van een vereniging die rechtstreeks is gekoppeld aan de database van de Atletiekunie, maar ook naar het secretariaat van de Vrienden. Wij krijgen wijzigingen namelijk niet automatisch door van de Atletiekunie.

NK Atletiek Indoor 2016

Plaats: Omnisport Apeldoorn
Datum: 27 en 28 februari 2016

Beste leden van de vereniging Vrienden van de Atletiek,

Graag nodigt de Atletiekunie, mede namens atletiekvereniging AV'34 uit Apeldoorn, je uit om de NK Atletiek Indoor te komen bezoeken op **zondag 28 februari 2016**. Als Vriend van de Atletiek ontvang je twee toegangsbewijzen met 2 consumptiebonnen per persoon.

Alle Vrienden van de Atletiek ontvangen begin februari per mail de uitnodiging van de Atletiekunie. Je aanwezigheid bij de NK Atletiek Indoor kun je via die uitnodiging bevestigen, waarna je de toegangsbewijzen thuis gestuurd krijgt.

Heb je geen e-mailadres, neem dan contact op met Chris van der Meulen via telefoon 040-253 89 52, of op het adres Oranje Nassaulaan 86, 5503 JG Veldhoven.

Wedstrijdinformatie is te vinden via de website www.nkindoor.nl

Atletiek Week

- Iedere dag al het atletieknieuws op www.atletiekweek.nl
- Verslaggeving van vele wedstrijden in binnen- en buitenland

Twee Olympische verspringers overleden

► Nel Karelse

In haar woonplaats Breda is op 20 oktober Nel Karelse op 89-jarige leeftijd overleden. Zij was de laatste nog in leven zijnde atlete van de Nederlandse afvaardiging naar de Olympische Spelen van 1948 in Londen. Daar werd zij vijfde bij het verspringen en nam zij ook deel aan de 200 m, waarin zij in de halve finale als vijfde aankomende werd uitgeschakeld.

De Zeeuwse slagersdochter Nel Karelse maakte in 1947 deel uit van de Olympische selectie, die in die winter onder leiding van Jan Blankers een wekelijkse, verplichte conditietraining onderging in de bossen bij Hilversum, destijds een revolutionaire aanpak. Zij speelde in een tijd waarin het voedsel nog 'op de bon' was, hierin een cruciale rol door haar voedselbonnen steevast weg te geven aan andere leden van de selectie. Zij kon als slagersdochter zelf immers alles eten wat haar hartje begeerde.

In Londen was zij tijdens haar optreden bij het verspringen aanvankelijk zo onder de indruk van de entourage, dat zij alle wijze lessen gedurende haar voorbereiding prompt was

vergeten en volledig de kluts dreigde kwijt te raken. Pas toen Gerda van der Kade haar tot rust wist te manen, slaagde zij erin om een geldige sprong van 5,545 m te produceren, waarmee zij vlak achter haar landgenote vijfde werd.

In een tijd waarin de sprint werd overheerst door Fanny Blankers-Koen, veroverde Nel Karelse eenmaal een nationale titel: in 1949 op de 200 m.

► Henk Visser

De Olympische Spelen van 1956 in Melbourne hadden het hoogtepunt in de carrière van de op 13 november in Arnhem overleden Henk Visser moeten worden. Enkele maanden ervoor had de op 23 maart 1932 in het Curaçaose Willemstad geboren verspringer tijdens de open Roemeense kampioenschappen in Boekarest het Europese record immers op 7,98 m gebracht. Het was niet zomaar een record, het was na de 8,06 m van Jesse Owens op de

In haar door de Australische Shirley Strickland (nr. 668) gewonnen halve 200 meterfinale werd Nel Karelse (tweede van links) vijfde. (foto's beschikbaar gesteld door Atletiekerfgoed)

Spelen van 1936 in Berlijn de beste verspringprestatie op Europees grondgebied. Prompt gold Visser als een serieuze kandidaat voor Olympisch eremetaal. We weten allemaal hoe dat is afgelopen. Door de inval van Russische troepen in Hongarije in oktober 1956 besloot Nederland de Spelen te boycotten en alle Nederlandse deelnemers konden onverrichter zake huiswaarts keren. Het is misschien wel de nekslag geweest voor de atletiekloopbaan van deze eigenzinnige atleet, die overigens al in 1951 met 7,48 m het Nederlands record in handen had gekregen.

Uitblinken deed hij trouwens niet alleen als verspringer, hoogspringen en sprinten kon hij ook, getuige zijn drie nationale hoogspringtitels in 1951, '53 en '54 en zijn titel op de 100 m in '58. Visser was echter vooral een begenadigd verspringer, die op dit onderdeel in de jaren vijftig met zes nationale titels, waarvan vijf op rij, het beeld in ons land bepaalde.

[Henk Visser in actie bij een wedstrijd in Den Haag in 1958.](#)

De tragiek van Vissers carrière was, dat de Olympische Spelen van 1952 in Helsinki voor hem te vroeg kwamen. Hij was toen pas 20, te onervaren en wist in de finale geen geldige sprong te produceren. In 1960, op de Spelen in Rome, overkwam hem hetzelfde, ook al had hij zich in de eraan voorafgaande maanden in Californië, waar hij inmiddels was gaan wonen, met 7,97 m toch weer naar de derde plaats op de wereldranglijst opgewerkt. Bovendien was hij dat jaar Amerikaans kampioen geworden. De Amerikanen die hij toen de baas was gebleven, gingen hem in Rome echter voorbij.

Daarna was het gedaan met zijn atletiecarrière. Henk Visser ging in zaken, exporteerde en verkocht vanuit Californië sportkleding en schoeisel, maar keerde in de loop van de jaren negentig terug naar Nederland, waar hij sindsdien een teruggetrokken bestaan leidde. Henk Visser is 83 jaar oud geworden.

Piet Wijker

ATLETIEK (VROUWEN)

Wat wordt er gesprongen, gesprint en gegooid!
Maar mijn oude wet luidt: de mooiste wint nooit

(IdW)

(bron: *Atletische verzen, door Ivo de Wijs & Theo Danes*)

**VERENIGING
VRIENDEN van de ATLETIEK**
Opgericht 26 mei 1951

**Notulen van de 64-ste jaarlijkse algemene vergadering op zaterdag 31 oktober 2015
in de brasserie van Allure Park Laag Kanje in Maarn.**

Legenda:

abcabcabc = besluit

xyzxyzxyz = actie nodig

Zo'n 70 Vrienden, donateurs en partners waren tijdens de vergadering aanwezig.

1) Opening

Om 11.00 uur opent voorzitter Els Stolk, na een korte inleiding met tijdschema door Wim van der Krogt, de vergadering en heet alle Vrienden en overige aanwezigen hartelijk welkom. Zij geeft aan dat haar openingswoord (ook) gezien moet worden als een toelichting op agendapunt 4: Jaarverslag 2014/2015 van het bestuur en ze loopt vooruit op nog meer onderwerpen die ook op de agenda staan.

Speciaal welkom aan de sprekers Frits Naafs (burgemeester van Utrechtse Heuvelrug), Rien van Haperen (directeur van de EK 2016 en Vriend) en Sylvia Barlag (lid van het Uniebestuur en Vriend). Verder speciaal welkom aan de medewerkers van de Vriendenband, de begeleidingscommissie van het Jeugdfonds (helaas zonder Marjan Olyslager, die was verhinderd), medewerkers van het bondsbureau en vier van de negen 75-jarigen. De 75-jarige Wim Damen was helaas verhinderd wegens ziekte. Hans Schulz, voorzitter van de Duitse Freunde, was eveneens verhinderd. Voor hem in de plaats heten we Peter Busse welkom.

Voorzitter dankt het organisatiecomité, bestaande uit onze bestuursleden Wim van der Krogt en Riet van der Enden, geassisteerd door Ellen van de Bunt. Zij hebben er alles aan gedaan om ons een aangename dag te bezorgen.

Els wenst de zieken, die daardoor niet konden komen, veel sterkte en een spoedig herstel.

Er wordt stilgestaan bij het feit dat we het afgelopen jaar helaas afscheid hebben moeten nemen van: Jan Rem, Hilde Zwaan-Berghoeff, Hans Westerkamp, Theo Saat, Engel Gaarhuis en Mieke Schenk.

In het jaarverslag van het bestuur kunt u lezen welke activiteiten we ook dit jaar weer hebben georganiseerd in goede samenwerking met de Atletiekunie en de respectievelijke

wedstrijdorganisatoren, te weten de Ter Specke Bokaal te Lisse en de Gouden Spike in Leiden. Onze hartelijke dank daarvoor.

We zijn in overleg (getreden) met de wedstrijdorganisator over de wijze waarop het trefpunt van de Vrienden tijdens het NK-indoor gestalte gegeven zou moeten worden.

Het bestuur van de Vrienden heeft besloten aan te sluiten bij de supportersreizen die de Atletiekunie naar grote wedstrijden organiseert. De supportersreis naar het EK-indoor in Praag was bijzonder geslaagd.

Andere activiteiten:

De Vrienden Golfdag werd dit jaar verzorgd door Yvonne en Aart Veldhoen in Den Bosch. Het was weer bijzonder spannend. Zoals u heeft kunnen lezen heeft Olga Commandeur gewonnen; zij zal daarom de golfdag van 2016 organiseren, samen met haar echtgenoot Frank.

Het Vrienden fietsweekend was dit jaar in Drenthe en werd organisatorisch voorbereid door Kris Vasse en echtgenote en werd op de dag zelf geleid door Ellen van de Bunt en Riet van der Enden.

Zoals Els ook al aanhaalde bij de vorige ALV, vinden we als bestuur dat we niet alleen Vrienden van onszelf moeten zijn, maar nadrukkelijk ook als Vrienden van de Atletiek stimulerend, verbindend, bijdragend aan en herkenbaar naar buiten moeten treden. Om te beginnen heeft het bestuur ter vergroting van de herkenbaarheid en naamsbekendheid Beach Flags en een nieuwe banner aangeschaft, die geplaatst kunnen worden bij evenementen. Van de aanschaf van een duidelijk herkenbare partytent is vooralsnog afgezien, totdat duidelijk is dat er voldoende vrijwilligers zijn om deze tent ook te bemannen.

Bij ontbreken van een nieuwe webmaster heeft Kees de Kort tijdelijk het beheer van de website op zich genomen. **Net als vorig jaar doet voorzitter een oproep aan de leden om een actieve(re) bijdrage te leveren aan de doelstellingen van onze vereniging.** We hebben niet alleen een webmaster nodig, maar ook iemand die onze penningmeester Harry Peters gaat helpen met de ledenadministratie en de contributie-inning. Niet op de laatste plaats zoeken we ook iemand die de functie als voorzitter wil gaan invullen. Het bestuur heeft zijn best gedaan gegadigden hiervoor te vinden, maar dat is vooralsnog niet gelukt. Eventuele kandidaten worden van harte uitgenodigd zich aan te melden bij het bestuur.

Zoals u op bladzijde 11 van De Vriendenband nummer 5 van 2015 heeft kunnen lezen, is het bestuur en de werkwijze van de Stichting Atletiekerfgoed het afgelopen jaar gewijzigd. Roelof Veld is voorzitter geworden en Melchert Kok vertegenwoordigt de Vrienden in het bestuur, wat gecompleteerd wordt door Frank Koomen namens de Atletiekunie. Gelukkig kunnen we t.a.v. Atletiek Erfgoed wel melden, dat diverse

Vrienden veel werk verzetten op de achtergrond! Denk hierbij aan Chris Konings, Chris van der Meulen, Hugo Tijsmans, Marius Bos en Hans van Kuijen.

Jeugdfonds:

De vorige ALV konden we goed nieuws presenteren m.b.t. de fondswerving voor met name het Jeugdfonds, met dank aan de Stichting Tollien Schuurman en de Stichting Atletiek Fondsen (SAF). Nu kunnen we in ieder geval met u terugkijken op een zeer geslaagde jubileum-editie van de C-interland voor atleten onder 16 jaar. Onze bestuursleden Ed Turk en Wim van der Krogt, alsmede Marjan Olyslager als lid van de begeleidingscommissie van het Jeugdfonds, de Atletiekunie en het eveneens jubilerende AAC hebben ondersteuning verleend bij de organisatie van deze wedstrijd.

Al met al heeft dit er toe geleid, dat de begeleidingscommissie van het Jeugdfonds als een serieuze gesprekspartner wordt gezien door zowel het bestuur als de directie van de Atletiekunie.

Zoals gebruikelijk zal later op de middag Wim van der Krogt een voordracht over het Vrienden Jeugdfonds geven, waarin hij dit keer echter ook ideeën zal presenteren over de invulling en de toekomst van het Jeugdfonds. Wij hopen dat u met ons daarin mee wilt denken.

Tot zo ver het positieve nieuws

Maar helaas moet voorzitter ook dit jaar melden dat het ledenaantal in het jaar 2014/2015 is afgenomen en wel met 15 leden. Zoals Els vorig jaar al concludeerde, redden we het als Vrienden dus niet door alleen te vragen aan vrienden en bekenden, die voldoen aan onze criteria, om lid te worden van onze vereniging. Dat was voor het bestuur vorig jaar reden u het voorstel te doen de Vereniging aantrekkelijker en beter toegankelijk te maken voor de mensen die zich wel betrokken voelen bij de atletiek en zich daarvoor willen inzetten, maar die niet voldoen aan de criteria om lid te mogen worden. De eerste stappen zijn hierbij gezet. Voorzitter komt daar bij agendapunt 9 kort op terug.

2) Ingekomen stukken en mededelingen

De secretaris heeft geen ingekomen stukken, anders dan de afmeldingen. De meeste afmelders wensen ons een vruchtbare vergadering toe en doen ons de groeten.

We ontvingen afmeldingen van de volgende genodigden:

Hans Schulz (voorzitter van de Duitse Freunde), Theo Hoex (voorzitter van de Atletiekunie) (Sylvia Barlag nam zijn plaats in), Jan Willem Landré (directeur van de Atletiekunie) en verder van het bondsbureau de medewerkers Frank Koomen, Bart Bennema en Eric Roeske.

Afmeldingen van de Vrienden:

Johan Knaap, Piet Wijker, Peter Geelen, Martin van Ooyen, Wil Westphal, Jaap Noordenbos, Truus Hennipman, Hilda van Doorn, Selma Heijstek, Cees en Nelleke Koppelaar en Gerrie Heinemans.

3) Verslag van de ALV, gehouden op 1 november 2014 in Gouda

Er zijn geen opmerkingen, zodat het verslag wordt aanvaard met dank aan secretaris Kees de Kort.

4) Jaarverslag 2014/2015 van het bestuur

In het openingswoord van de voorzitter is veel van het jaarverslag gememoreerd. Er zijn verder geen opmerkingen, zodat het verslag wordt goedgekeurd, eveneens met dank aan de secretaris.

5) Jaarverslag van de penningmeester

Het jaarverslag met toelichting staat in Vriendenband nummer 5 op bladzijde 14 en 15. De nieuwe penningmeester Harry Peters neemt het woord. Harry laat weten, dat hij niet veel ervaring heeft met de computer en dat hij het makkelijk aan kan om de boekhouding handmatig te doen en te blijven doen. Hij laat zijn kasboek zien. Harry heeft de laatste tijd veel overleg gehad met de vorige penningmeester Ed Turk. **Voor de inning van de contributie zoekt Harry nog hulp van een van de leden, graag aanmelding bij hem.** De bestuurskosten zijn iets meer dan €500,- duurder uitgevallen. Dit komt vooral door de reiskosten van Harry, die in Weert woont. Er is toch nog een batig saldo van €340,-. Het eindsaldo van het Vrienden Jeugdfonds is uitgekomen op €17.183,-.

6) Verslag van de kascommissie

Namens de kascommissie doet Frank Jutte verslag van de kascontrole, samen met Sjoerd Koster, aan huis van voormalig penningmeester Ed Turk. De nieuwe penningmeester was hierbij uiteraard ook aanwezig. De kascommissie vond de splitsing van taken tussen de huidige en de vorige penningmeester niet ideaal, bovendien wonen ze erg ver uit elkaar en willen beiden de contributie inning aan een ander overdragen. De kascommissie heeft geen onrechtmatigheden aangetroffen en kan dan ook de vergadering voorstellen om de jaarrekening goed te keuren en de penningmeester decharge te verlenen voor het gevoerde financiële beheer en het bestuur decharge te verlenen voor het gevoerde financiële beleid. De leden gaan hiermee akkoord. Het originele, ondertekende verslag wordt aan de secretaris overhandigd. Hij zal het in het archief bewaren.

7) Begroting verenigingsjaar 1-09-2015 t/m 31-08-2016

Harry Peters vraagt aan de vergadering, of er vragen zijn over de begroting die in De Vriendenband nummer 5 van 2015 staat op bladzijde 14. Dat is niet het geval, de begroting wordt hierbij goedgekeurd.

Wim van der Krogt ontvangt van Roelof Veld een cheque van €20.000,- voor het Jeugdfonds.
(foto's Ed en Trudy Turk)

Voorzitter dankt Ed en Harry voor het goede werk.

Voorzitter geeft aan bestuurslid Roelof Veld van de Stichting Atletiek Fondsen het woord. Roelof meldt dat er weer, net als vorig jaar door Harry Peters, een cheque kan worden overhandigd aan het Vrienden Jeugdfonds. Dit jaar is het bedrag zelfs nog iets hoger en wel €20.000,- Wim van der Krogt van het Jeugdfonds neemt de cheque in ontvangst.

8) Verkiezing kascommissie

Sjoerd Koster en Frank Jutte treden af en worden opgevolgd door Elly de Regt-Henzen, die al als reserve stond, en door Chris van der Meulen. Dank aan beiden dat ze dit willen doen.

9) Structuurwijziging en naamswijziging van de vereniging

Voorzitter laat het volgende weten: Vorig jaar hebben we een goede discussie gehad over een eventuele structuur- en naamswijziging. U bent met een naamswijziging akkoord gegaan en sindsdien noemen wij ons Vrienden van de Atletiek, waarmee we naar buiten toe veel meer uitstralen waar we voor staan. U bent er ook mee akkoord gegaan dat het bestuur de voorgestelde structuurwijziging nader zou gaan onderzoeken, inclusief het werven van begunstigers. Het bestuur heeft hiertoe de eerste stappen gezet, o.a. met het maken van flyers, waarop zich al enkele begunstigers hebben aangemeld. Het bestuur is vooralsnog van mening dat het e.e.a. niet hoeft te leiden tot een statutaire wijziging (wat een behoorlijk bedrag zou gaan kosten) op een manier, zoals ook de Duitse Freunde dat hebben vormgegeven.

Scheidend voorzitter Els Stolk ontvangt van Melchert Kok een fotocollage en wordt door hem in de bloemen gezet.

In de inleiding heb ik het al gehad over het verbeteren van onze herkenbaarheid en naamsbekendheid. Zo heeft het bestuur Beach Flags aangeschaft, die geplaatst kunnen worden bij evenementen. Van de aanschaf van een duidelijk herkenbare partytent is vooralsnog afgezien, totdat duidelijk is dat er voldoende vrijwilligers zijn om deze partytent ook te bemannen.

Voorzitter vraagt of hier iemand iets over te vragen heeft. Dat is niet het geval, waarna Els de vergadering dankt voor het in deze gestelde vertrouwen in het bestuur.

10) Bestuursverkiezing

Volgens rooster zijn aftredend: Els Stolk en Riet van der Enden. Beiden stellen zich niet herkiesbaar. Helaas kan het bestuur nog geen nieuwe voorzitter

voordragen. Deze functie blijft vacant en wordt tijdelijk ingenomen door vicevoorzitter Melchert Kok. Melchert bedankt Els voor de drie jaren van haar voorzitterschap, waarin ze veel werk heeft verzet en ook veel op papier heeft gezet. Els krijgt van Melchert een fotocollage aangeboden en bloemen. Hij vraagt aan Els, of zij de vergadering tot het einde wil blijven leiden. Daarmee is Els en iedereen akkoord. **Het bestuur vindt het niet nodig dat Riet wordt opgevolgd**, mede omdat zij heeft aangegeven diverse van haar huidige taken te willen blijven vervullen. Tijdelijk gaat het bestuur dus verder met vijf leden. Els dankt Riet voor haar inzet en huldigt haar, waarna Riet ook nog zelf even het woord neemt.

Na jarenlang bestuurslid te zijn geweest, treedt Riet van der Enden af. In Maarn legt zij de aanwezigen uit, dat die niet hoeven te wanhopen; achter de coulissen blijft zij met enkele taken gewoon doorgaan.

aandacht en sluit de algemene ledenvergadering. Hierna volgen nog diverse toespraken, de lunch, presentatie over het Jeugdfonds, huldiging van 75-jarigen, cabaret van Ivo de Wijs en Theo Danes en tot slot een diner-buffet.

Kees de Kort, secretaris. November 2015.

Het nieuwe bestuur

Zo ziet het nieuwe bestuur er nu dus uit: vlnr Kees de Kort, Wim van der Krogt, Melchert Kok, Ed Turk en Harry Peters. (foto Ed Turk)

11) Rondvraag

Hugo Tijsmans maakt zich zorgen over de terugloop van belangstelling voor de ALV/reünie. Diverse jaren terug kwamen meer dan 100 leden er op af en nu maar ongeveer 60 leden.

Hij vraagt het bestuur na te denken over acties om dit te stoppen.

12) Sluiting

Niets meer aan de orde zijnde, dankt voorzitter voor het geduld en de

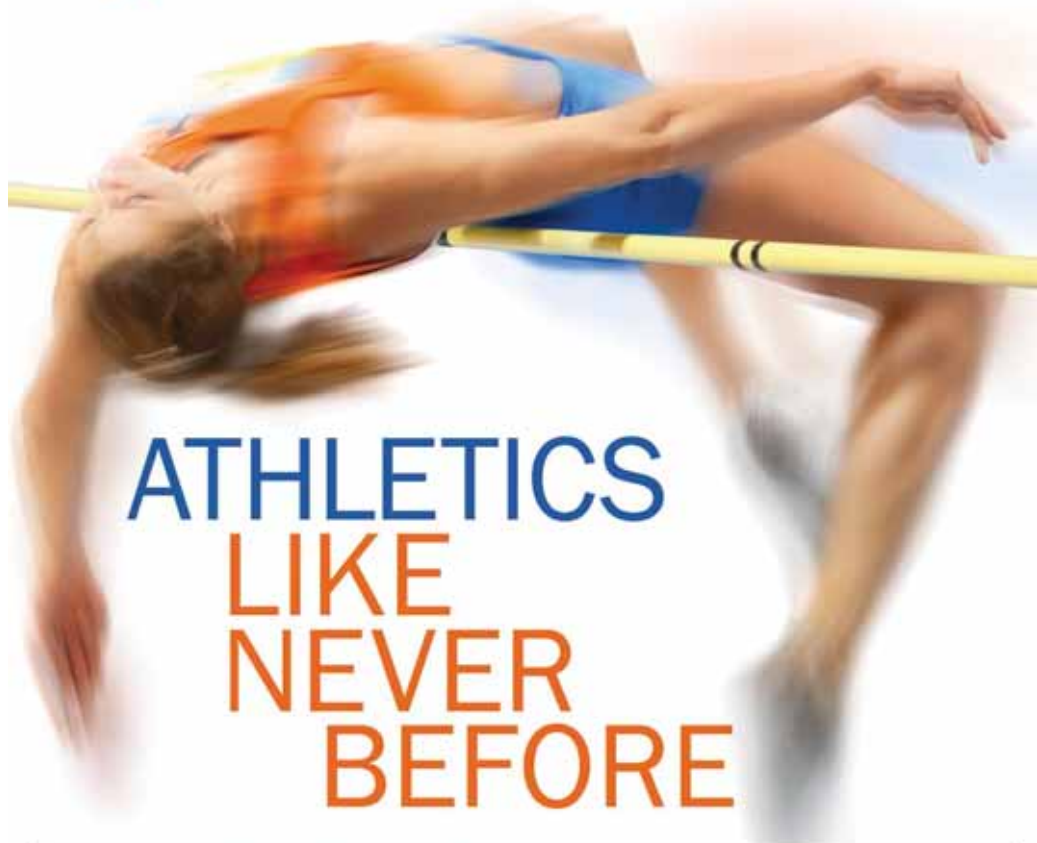
AMSTERDAM 2016

6-10 JULI 2016

OLYMPISCH STADION AMSTERDAM

WWW.AMSTERDAM2016.ORG

EUROPEAN ATHLETICS
CHAMPIONSHIPS

ATHLETICS
LIKE
NEVER
BEFORE

INTERNATIONAL PARTNERS

HOST INSTITUTIONS

EUROPEAN
ATHLETICS
Your Sport for Life

Een gezondheidsrecept à la Leonardo da Vinci

Ook genieën kunnen ziek worden. Of daar de gevolgen van ondervinden, die hen in hun dagelijks werk belemmeren. Dat overkwam Leonardo da Vinci (1452-1519) in de zomer van 1515, zoals blijkt uit een van de talrijke notities die hij heeft nagelaten. Hij heeft weinig vertrouwen in de medische stand, dus wanneer hij in de herfst van dat jaar een 16-regelig rijm onder ogen krijgt, waarin een life-style wordt aangeprezen die hem beter aanspreekt dan medicatie, zoekt hij daar steun bij. Wie weet kunnen sommigen van ons, al dan niet in de lappenmand, daar vijf eeuwen later ook baat bij vinden.

“Als gezondheid je lief is, volg dan dit regiem:
Eet alleen als je trek hebt en dineer steeds miniem,
Kauw goed, maar ga eerst na voor je ergens in bijt
Of het goed gekookt is en met simpele middelen bereid.

Slik nooit medicijn, de artsenij is berucht.
Vermijd boze buien en dompige lucht.
Blijf, als je opstaat na 't eten, een ogenblik staan.
En beden: 's middags is het te vroeg om al slapen te gaan.

Meng je wijn met wat water, drink beheerst en gestaag,
Maar nooit tussen maaltijden in of op een lege maag.
Stel privaatbezoek niet uit, maak het ook niet te lang.
En als je beweging neemt, mijd dan prestatiedrang.

Ga niet liggen met je buik omhoog en je hoofd omlaag,
Zorg dat 's nachts een deken de koude verjaagt,
Leg je hoofd zacht te rusten, bewaar een vrolijk gemoed.
Vermijd onmatigheid, en volg dit dieet bij al wat je doet.”

Bron: *Leonardo da Vinci, the flights of the mind*; a biography by Charles Nicholl;
Penguin/ Allen Lane
Vertaling: *Hans Douwes*

**VERENIGING
VRIENDEN van de ATLETIEK**
Opgericht 26 mei 1951

Verslag van de reüniedag van de Vrienden van de Atletiek op zaterdag 31 oktober 2015 in brasserie Laag Kanje in Maarn (gemeente Utrechtse Heuvelrug).

Traditiegetrouw hebben we de algemene ledenvergadering gecombineerd met een grote reünie met allerlei toespraken en activiteiten.

Ongeveer 70 leden, donateurs, partners en genodigden hebben de hele dag, of een groot deel daarvan, mee beleefd. Bijna 2/3° nam ook deel aan het dinerbuffet waarmee de dag werd afgesloten.

In grote lijnen was de dag als volgt ingedeeld:

- 10.00 - 11.00 uur ontvangst;
- 11.00 - 12.00 uur jaarvergadering;
- 12.00 - 12.45 uur diverse toespraken;
- 12.45 - 13.30 uur aperitief en lunch;
- 13.30 - 13.45 uur uitreiking Gouden Pluim aan Pieter Braun;
- 13.45 - 14.00 uur uitreiking Vrienden-trofee aan Chris van der Meulen;
- 14.00 - 14.30 uur toespraakjes voor de vier aanwezige 75-jarigen;
- 14.30 - 15.15 uur rapportage over Vrienden-Jeugdfonds en overhandiging van een cheque;
- 15.15 - 15.30 uur veiling van kunstobjecten t.b.v. het Jeugdfonds;
- 15.30 - 16.00 uur pauze met mogelijkheid van wandeling rond het meer;
- 16.00 - 16.45 uur cabaret door Ivo de Wijs en Theo Danes;
- 16.45 - 17.15 uur gelegenheid voor gezellig samenzijn;
- 17.15 - 18.30 uur dinerbuffet (voor degenen die hiervoor hebben gekozen).

De jaarvergadering (van 11.00 uur tot 12.00 uur)

Van de vergadering wordt een apart verslag gemaakt, waarin het aftreden en de huldiging van Els Stolk en Riet van der Enden aan de orde komen.

Diverse toespraken

Er zijn deze keer vier sprekers, namelijk:

Olaf Petram, de eigenaar van Allure Park Laag Kanje;

Frits Naafs, de burgemeester van De Utrechtse Heuvelrug, waar Maarn toe behoort;

Rien van Haperen, directeur van EK Atletiek Amsterdam 2016 (diapresentatie EK 2016);
Sylvia Barlag, lid van het bestuur van de Atletiekunie en sinds 2011 van de IAAF-council.

Uitreiking van onderscheidingen

Pieter Braun ontvangt voor zijn internationale tienkampprestaties de Gouden Pluim. Zijn coach Vince de Lange is hierbij aanwezig en wordt door Els geïnterviewd. Ook is er een Gouden Pluim voor Dafne Schippers, die helaas niet aanwezig kan zijn. Zij zal op een later moment alsnog de Pluim krijgen uitgereikt.

Pieter Braun in de bloemen met de uit handen van Els Stolk ontvangen Gouden Pluim. (foto's Ed en Trudy Turk)

Tot zijn grote verrassing krijgt Chris van der Meulen de Vrienden-trofee uitgereikt voor zijn langdurige en grote verdiensten voor de vereniging als oud-voorzitter en voor het verrichten van allerlei taken.

Chris van der Meulen, blij verrast met zijn pas verworven Vrienden-trofee.

75-jarigen

Melchert Kok neemt het woord voor een korte impressie van de aanwezige leden die in 1940 zijn geboren, ofwel 75 jaar zijn geworden, of nog dit jaar worden. Hij haalt respectievelijk voor het voetlicht: Jan Vermeulen, Joke Bijleveld, Hans Keizer en Chris Konings. De volgende 75-jarigen zijn om diverse redenen niet aanwezig: Cees Clement, Tom Jutte, Wim Damen (voor Wim gaat een beterschapskaart rond), Aad van Venrooij en Piet Deelstra. Melchert geeft een klein overzicht van hun sportverleden, eventueel aangevuld met enkele andere markante feiten. Zij ontvangen allen een presentje in de vorm van het boek "Sportlegendes".

Vrienden Jeugdfonds en overhandiging van een cheque

Wim van der Krogt geeft in een diapresentatie in het kort de pieken en dalen weer van de door het fonds gesteunde jeugdige atleten. Wim besteedt in zijn presentatie ook aandacht

aan de doelstellingen, de C-interland tussen Nederland en Westfalen, fondsenwerving en het beleid in de toekomst.

Na de presentatie van Wim over het Jeugdfonds komen Ad Persoons en Kees Werkhoven naar voren. Na de overhandiging van een cheque van €20.000,- door Roelof Veld namens SAF tijdens de ledenvergadering, overhandigt nu Kees Werkhoven een cheque van € 5.000,- aan Wim van der Krogt, eveneens t.b.v. het Jeugdfonds. Dit geld is over na de opheffing van Stichting Wegcircuit Atletiek Nederland. Wim is hier uiteraard zeer blij mee en bedankt hiervoor Kees en Ad.

Veiling van kunstobjecten

Enkele Vrienden hebben kunstobjecten ter beschikking gesteld om te gaan verkopen. De opbrengst is voor het Vrienden Jeugdfonds. Er zijn al mooie vergrote foto's van Ed Turk verkocht. De objecten die tijdens de reünie te koop worden aangeboden, staan in Maarn uitgestald. Henk Snepvangers heeft een doos vol eigen gedichtenbundels meegebracht en te koop aangeboden. Van de opbrengst gaat 50% naar het Jeugdfonds.

Theo Danes (links) en Ivo de Wijs vermaken de aanwezigen met een cabaretoptreden, waarin de sport in het algemeen en de atletiek in het bijzonder flink op de hak worden genomen.

Cabaret

Aan het eind van de middag treden Ivo de Wijs en Theo Danes op. Zij voeren een stukje cabaret op dat helemaal is gestoeld op sport en dan vooral atletiek. Theo Danes, neef van Ivo, is een zeer verdienstelijke 10-kamper geweest en weet dus goed, waarover hij het heeft. Zij vermaken de aanwezigen drie kwartier lang op een zeer leuke manier.

Organisatie

De organisatie van deze ledenvergadering met reünie was in handen van de bestuursleden Riet van der Enden en Wim van der Krogt, samen met Ellen van de Bunt-Heemskerck. Hartelijk dank hiervoor.

Kees de Kort, secretaris van de vereniging Vrienden van de Atletiek.
november 2015.

Erfgoed ontdekt een flop uit 1933

Bij het scannen van het Klasema-fotoboekje van Berlijn 1936 door de oudheidkundige Stichting Smelne's Erfskip (Erfgoed) kwam een fotootje voor de dag van Marten Klasema als hoogspringer. De Stichting wilde heel graag het boekje van Klasema hebben. Na maanden van overleg is besloten om het boekje volledig en professioneel te laten scannen, Dat is inmiddels geregeld en het originele, waardevolle boek is nu in handen van onze Stichting Atletiekerfgoed, zie ook elders in dit blad.

Op de betreffende foto is te zien dat Marten Klasema een schaarsprong maakt, waarbij hij bijna ruggelings de lat passeert. De sprong met een afzet op gras werd opgemeten als 1 meter 87 centimeter. De foto werd gemaakt op het Olympiaplein te Amsterdam in 1933.

Vraag: zijn er Amsterdammers die het Olympiaplein herkennen? We laten dit plaatje zien om aan te tonen, hoeveel verschillende technieken zijn uitgeprobeerd, alvorens men over de 2 meter kon springen. In datzelfde jaar 1933 sprong Walter Marty het wereldrecord met 2 meter 4 centimeter in Fresno (CAL). Daar had Marten geen weet van en al helemaal niet van de techniek die daar in de VS toegepast werd.

Een ander hoogspringplaatje van Marten werd gebruikt voor het programmaboekje van wedstrijden in het Olympisch stadion in Amsterdam. De Drachtster atleet was in veel opzichten een stylist.

Chris Konings

Vragen

Voor wedstrijdatleten zijn ruimte en tijd belangrijke begrippen. “Welke afstand heb ik bereikt?” “Welke tijd heb ik over deze afstand gelopen?” Zeer velen hebben zich in de loop der geschiedenis bezig gehouden met ruimte en tijd. En hoewel kennis erover met regelmaat toeneemt, blijven er nog tal van vragen over waar ook vandaag uitermate veel mensen zich mee bezig houden.

Plotinus, een Grieks filosoof, die in de derde eeuw leefde, vroeg zich over ruimte en tijd af:

“Maar hoe kan dan wat geen afstanden kent, zich over het lichaam van het heelal uitstrekken, dat zo geweldig groot is? En waarom wordt het niet uit elkaar getrokken, maar blijft het een en hetzelfde?”

Dat probleem is al zo dikwijls besproken, daar onze ziel met overgrote gretigheid deze impasse van het denken wilde doorbreken. Maar omdat ze geen maten kent en geen grenzen waarbinnen het moet blijven, wordt ze nergens tot een bepaalde grootte ingeperkt. Daarom is ze ook niet in de tijd, maar staat ze buiten alle tijd, omdat de tijd zich steeds weer uitbreidt naarmate de afstand groter wordt en de eeuwigheid in hetzelfde punt blijft en daar heerst en door haar onuitputtelijk vermogen meer is dan tijd.” [Een wat vrije vertaling om het nog enigszins begrijpelijk te houden.]

De wetenschap kan nog altijd niet met zekerheid vaststellen hoe het universum ontstaan is en hoe dit in elkaar zit, hoe ruimte en tijd daarin ontstaan? zijn, hoe de mens, begiftigd met rede, daar een plaats in heeft gekregen. Aannames genoeg, maar zekerheden.....

Wij mensen kunnen kennis nemen van het universum, maar kunnen wij ook, als minuscuul deeltje ervan, het totaal overzien en het ontstaan en functioneren geheel doorgronden?

Het is alsof je aan een haarzakje dat zich ergens in je huid bevindt, vraagt om het totale menselijke bestaan te verklaren...

Hebben we het dan trouwens alleen over ons mensen? Of bestaan er elders op andere planeten van andere zonnestelsels met ons vergelijkbare levende organismen?

We weten het niet. We weten nog zo veel niet.

De Belgische professor, later politicus **Marc Eyskens** zei het ruim twintig jaar geleden zo:

“Nog altijd zijn wij mensen, ondanks alle in de loop der eeuwen verworven

kennis en inzichten, te vergelijken met vogels op een telefoondraad: de dieren hebben totaal geen benul van de enorme stroom aan informatie over alle mogelijke onderwerpen die door die draden wordt getransporteerd.” En die vogels vragen zich ook niet af welke ruimte in welke tijd door die informatie wordt overbrugd (voor zover wij weten).

Zoals in de eerste alinea gezegd, vergelijkbare vragen stellen we ons ook steeds in atletiek.

Ondanks het feit, dat de wetenschappelijke kennis plus praktische toepassing van trainingsleer, medische en psychologische aspecten, en nog véél meer aanverwante terreinen, in onze sport groot is, vooral als je die vergelijkt met nogal wat andere takken van sport, is er nog zoveel te ontdekken en te verbeteren....

De kennis van de baan (hardheid 31 of 35 in het Olympisch Stadion?) en van alle benodigde materialen en hulpmiddelen is eveneens zo'n terrein waarop steeds gezocht wordt naar nieuwe mogelijkheden, naar verbeterde toepassingen.

Ook het –bestuurlijk– kader probeert steeds efficiënter en doelgerichter te werken om terreinen als bovenstaand optimaal, nee, liefst maximaal te laten functioneren. Zo ontstaan in de Atletiekunie sinds de komst van met name technisch directeur Ad Roskam andere uitgangspunten. (Zichtbaar: NK Senioren vier dagen, geen verenigingsstenu? Maar wat zit daar achter?)

Sponsoring... , subsidiëring.

We hebben de afgelopen jaren ervaren dat, vooral door financiële omstandigheden, door instanties is gezocht naar ander beleid. Dat heeft gevolgen gehad. Immers, hoe lang wordt er al niet gezocht naar die ene grote “overall” – topsponsor? (À la Nationale Nederlanden in de tijd van Frans Jutte?)

Het leger haakte af als werkgever/sponsor van individuele sporters.

NOC*NSF steekt alleen nog geld in potentieel mogelijke medaillewinnaars. Einde speerpunt middenafstanders, bijvoorbeeld.

Moeilijke materie. Vragen, vragen, vragen. Hoe benutten we de beschikbare mensen en middelen zodanig efficiënt dat wij zoveel mogelijk van ons –logischerwijze per definitie té grote– wenspakket kunnen realiseren? Hoe willen wij dat onze sport is? Hoe wil ik, dat

Maar laten we het simpel houden: Vroeger als puber hield ik me nogal bezig met de vraag: “Hoe wil ik zijn?” en daarom stelde ik deze eens aan mijn moeder. Zij dacht even na en nam me toen mee naar de keuken. Zette drie pannetjes met water er in op het gas, dat zij vol aanzette. In het eerste pannetje deed ze tevens een ei, in het tweede een aardappel en in het derde een koffieboon. “En nu maar wachten tot het water in alle pannetjes kookt.” Dat was al vrij snel het geval, maar mijn moeder liet het gewoon doorgaan. Pas een kwartier later mocht ik kijken hoe het ei, de aardappel en de koffieboon er aan toe waren. Natuurlijk was het ei zwart en zeer hard geworden, de aardappel geheel kapot gekookt en de koffieboon? Zijn omgeving in het pannetje was veranderd, doordat

het water gekleurd was en een nadrukkelijke koffiegeur prikkelde aangenaam mijn neusvleugels. Waarop mijn moeder zei: “Zeg nu maar hoe je wilt zijn.”

Welke les leren we uit deze voorbeelden?

Sinds Plotinus verklaarde dat het heelal niet uit elkaar getrokken wordt en steeds één en hetzelfde is, weten wij nu intussen zeker dat het heelal wél uitdijt. We zijn wat stappen verder gekomen.

Iets beter dan de vogels begrijpen wij dat er informatie door die draden gaat, hoewel de meesten van ons niet beschikken over de precieze kennis van zaken van zo'n proces.

Wij begrijpen het verschil in de gevolgen van het koken van een ei, een aardappel en een koffieboon.

Wij weten welke keus wij uit die drie willen maken, en ook waarom.

Omstandigheden veranderen, kennis en inzichten verbeteren, dat is ons eveneens duidelijk.

Als onze atleten, trainers, materiaal mensen en bestuurders plus overige kaderleden alsmaar kennis blijven vergroten; ook een –misschien soms moeilijk in te vullen maar–helder beeld voor ogen hebben, van wat ze willen zijn, waar zij willen komen, wat het uiteindelijke meerjarendoel is, dat goed kunnen communiceren naar belanghebbenden en belangstellenden, moet onze sport en moeten onze sporters kunnen scoren!

Over toppers hoeven we nu niet te klagen. Nog sterker: we zijn zelden met zoveel (vooral vrouwelijke) wereldtoppers tegelijk in één periode verwend geweest!

Maar hoe staat het met de breedte, met potentiële opvolgers?

Twee gouden en een bronzen medaille bij het EK <23 voor Jip Vastenburg, Pieter Braun en Nadine Visser en een zilveren prestatie van Inge Drost bij het EK Junioren vormen een mooi en verdiend resultaat, maar nog geen garantie voor een vaste plaats in de wereldtop. Dat heeft de geschiedenis vaak genoeg bewezen.

Bovendien zijn het minder medailles dan waarop gehoopt (gerekend?) werd. Kortom: er blijft héél véél werk te doen, ook voor heel veel kaderleden. Voor ieder die er een rol in heeft, bedenk:

- Een jonge atleet heeft de kracht van ontvankelijkheid en de zwakte van afhankelijkheid.
Willem Ietswaart, Nederlander, hedendaags psycholoog/psychoanalyticus.
- Het geluk van presteren berust op een compromis tussen droom en werkelijkheid.
Marcel Prévost, Fransman, auteur, 1862-1941.
- De enige plaats waar succes eerder komt dan werk, is in het woordenboek.
Vidal Sassoon, Brit, kapper, 1928-2012.

Hugo Tijsmans

Global Sports Communication

- Expert management of world class athletes
- Advising and organising athletic events
- Specialists in sports marketing and sponsoring

Global Sports
Communication

www.globalsportscommunication.nl

<https://twitter.com/GlobalSportsCom>

Maken kleren de atleet?

Het is typisch voor sporten waar afstand en snelheid bepalend zijn, dat men zeer kies is op kleding en andere voorzieningen die de bewegingsvrijheid en het resultaat kunnen belemmeren. Weerstanden worden door gestroomlijnde voorzieningen tot een minimum beperkt. Denk daarbij aan helm, dichte fietswielen, badmuts, geschoren huidhaar en dergelijke.

De atleet bedekt, wat uit moreel/esthetische overwegingen gewenst is, met zo gerieflijk mogelijke kledij. Eventuele mode of showgevoelens worden beperkt geuit in haardracht, kleurcombinaties of in kleine nuances als een splitje, opdruk en dat soort tierelantijntjes.

Binnen deze beperkte ruimte zie je toch ontwikkelingen in de sportkleding. Vooral de stretchbroeken worden, met name door de manlijke atleten, veel gedragen. Een kledingstuk dat goed aansluit en dankzij elastische eigenschappen ongestoord bewegingsvrijheid geeft aan de benen.

Het is juist dit kledingstuk dat mij terugbracht naar de periode waarin ik nog actief was als atleet. Korte broeken met wijde pijpen werden gewoonlijk door ons gedragen. Ze waren gerieflijk uit functioneel oogpunt. Het probleem lag meer bij wat je er onder droeg. Voor de onervaren atleet was dat meestal de onder- of zwembroek. Die waren doorgaans van een lebberende stof vervaardigd en boden weinig garantie als solide berging voor het klokkenspel. En zo gebeurde het nogal eens dat het spul als een metronoom mee zwengelde in het loopritme van de atleet in volle run.

Voor de toeschouwers leverde het een lichte verhoging van de amusementswaarde op, maar de rondenteller keek wat bedenkelijk en vreesde dat zijn nevenfunctie als "klokkenluider" voor de laatste ronde, daardoor verstoord zou worden.

Toch was het voor medeatleet Cees Goverde en mij aanleiding om in de vrije uurtjes van een wedstrijd in Brussel naar het stadcentrum te gaan om een suspensoir aan te schaffen. We hadden dit "ei van Columbus" gezien bij de wat rijpere atleten. Het bestond uit een elastische broekband, kruislings verbonden via banden met een gerieflijk stoffen etuitje om de levenslustige vrijbuiters te stallen. Wij meenden dat het Frans klinkende attribuut in het grote Brussel wel bekend en te koop was. Maar dat viel tegen. Eigenlijk hadden we de moed al opgegeven, tot we in een zijstraat in de etalage van een armentierig winkeltje het ding ontwaarden tussen de sombere uitmonstering van medische hulpmiddelen, zoals steunkousen, uierzalf, kleefpasta's, badmutsen en dergelijke.

Besmet met de gebruikelijke preutsheid van die tijd, schuifelden wij schoorvoetend de winkel binnen, waar we door een wat op leeftijd zijnde grijze man te woord werden gestaan. Na onze vraag, bekeek hij ons even goed, kennelijk om de juiste maat in te schatten. Iets wat in mijn optiek schier onmogelijk is, omdat het beoogde lichaamsdeel doorgaans geen gangbare verhoudingen kent tot lichaamsbouw en grootte.

Het resultaat was dat er toch gepast moest worden. Dit gebeurde in een afgeschermd hoekje van het pand. Wij hadden het idee dat deze grijze muis stiekem genoot van dit maatwerk, waarbij we nadrukkelijk en wat overdreven lang in het kruis werden betast. We kochten beiden het begeerde attribuut en waren overtuigd weer een belangrijke stap in onze sportieve ontwikkeling te hebben gezet.

Uit de kleren

*ik wou dat ik een pauwhaan was
dan zou ik pronken met mijn veren
verleidelijk dansen met mijn staart in boog
lonken met mijn talloos pauwenogen
dan kon de mens de klere krijgen*

Henk Snepvangers

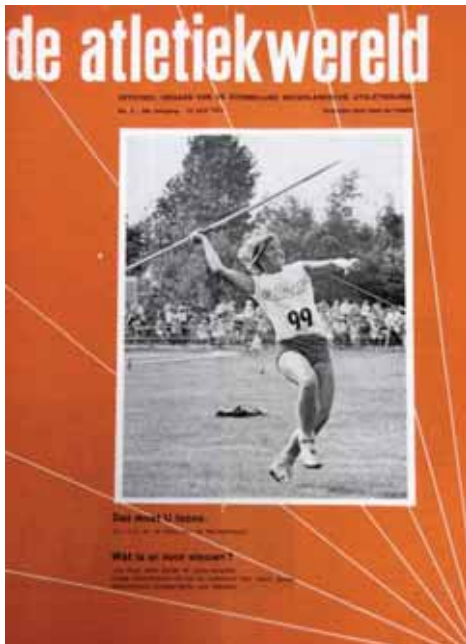
Tijdens de bijeenkomst in Maarn heeft Henk Snepvangers een in eigen beheer gemaakte dichtbundel met een veertigtal gedichten ter verkoop aangeboden. Een exemplaar kostte € 8,- waarvan € 4,- naar het Jeugdfonds ging. Op deze bijeenkomst werden er 30 verkocht.

Aangezien Henk er in totaal 50 heeft laten drukken, zijn er nog 20 beschikbaar. Wie alsnog zo'n dichtbundel, getiteld 'Snepscheuten', wil verkrijgen, dient met Henk contact op te nemen via zijn emailadres: hasnep@ziggo.nl. De prijs, inclusief verzendkosten, komt dan op € 10,- . Uiteraard gaat ook van de op deze wijze verkochte exemplaren telkens € 4,- naar het Jeugdfonds.

Record op afgekeurde baan

We waren er nu juist zo trots op geweest, in 1973. Want een psychologische barrière in de atletiek die wordt doorbroken, is altijd bijzonder. Als dit dan ook nog eens gebeurt door twee atleten in een en dezelfde wedstrijd, is er sprake van een zeldzaam historisch feit. De twee allereerste 50-meterworpen met de speer van Lida Kuys en Elly van Beuzekom in april 1973, die ik in de vorige Vriendenband in de Voetlichtrubriek opnieuw onder de aandacht bracht, waren dat wis en waarachtig.

Ze hadden alleen niet moeten plaatsvinden op de Nenijtobaan in Rotterdam, de baan die in de loop der jaren al zoveel atleten hun recordillusies ontnam. Wisten we de vorige maal de precieze reden van afkeuring nog niet van het record van Lida Kuys, die van het duo met 50,78 m het verst kwam, inmiddels heeft Recordcommissie-voorzitter Hans-Peter Dries

Zo prijkte Lida Kuys in april 1973 vanwege haar 50-meterworp op de cover van de AW. Een record werd het echter niet.

En dus blijft het doodzonde dat die prestaties niet tevens verankerd liggen in onze recordboeken.

aan alle onduidelijkheid een eind gemaakt: de baan was ten tijde van de 50 meterworpen van Kuys en Van Beuzekom afgekeurd. Nou ja, een daverende verrassing kan ik het nauwelijks noemen na alle treurigheid rond andere afgekeurde records die wij hier in de loop der jaren al hebben zien passeren. Ik hoef u het artikel over de Nenijto-affaire in Vriendenband nr. 2 van 2013 maar in herinnering te roepen.

Goed, die baan in Rotterdam lag dus al tijden hartstikke scheef vanwege de spoorbaan die erlangs liep, die de boel in de loop der jaren aan een kant omhoog had gedrukt. Hoeveel invloed zal zoiets nu hebben gehad op die memorabele speerworpen, vraag je je onwillekeurig af. Eén centimeter, twee centimeter, tien? Niemand die het met zekerheid kan zeggen. Zeker is echter dat Kuys en Van Beuzekom daar alletwee voor het eerst in de Nederlandse atletiekgeschiedenis voorbij de 50 meter hebben geworpen. Of die Nenijtobaan nu afgekeurd was of niet. Daar bestaat geen enkele twijfel over.

Piet Wijker

advertenties banners brochures flyers folders huisstijlen illustraties logo's magazines nieuwsbrieven sites spellen

herzog
 sport compression prevention & recovery

PRO
 COMPRESSION

Plezierig sporten

- Minder spierpijn
- Minder kuitklachten
- Minder scheenbeenblessures
- Sneller herstel na de inspanning

Optimaal herstel en blessurepreventie

De kousen en tubes leveren een relatief hoge druk met een afnemend verloop vanaf enkel tot knie. Hierdoor worden afvalstoffen sneller afgevoerd.

Preventief & Helend

Bij kuitklachten, spierverrekkingen en verkrampingen werken de kousen en tubes preventief. De schokbelasting wordt verminderd waardoor spierschade wordt voorkomen.

www.herzogsport.com

Nieuws van de Stichting Atletiekerfgoed

► De Strijd, tv-programma

(een 10-delige geschiedenisserie over de strijd van de arbeiders)

Vorig jaar rond deze tijd werden we door de VARA benaderd met het verzoek, of we mensen kenden die wat over Tollien Schuurman wilden vertellen. Dat was lastig, want Tollien is al in januari 1994 overleden. We hebben als Erfgoed nog enkele pogingen gedaan in Rottevalle en omgeving, maar er was niemand te vinden die iets over de familie kon zeggen. We hebben toen de VARA geattendeerd op bestaande films en foto's van Tollien Schuurman,

Tollien Schuurman kwam uit een rood nest, haar vader was hoofdonderwijzer in het dorpje Rottevalle. "Ik loop niet voor Hitler en zijn trawanten", daar moest K.N.A.U.-voorzitter Strengholt het mee doen en de VARA wilde graag deze uitspraak op tv brengen. In de loop van de voorbereidingen kwam het interview met Mien Schopman-Klaver ter sprake, dat gemaakt werd ter gelegenheid van haar honderdste verjaardag en dat in De Vriendenband was opgenomen.

In de VARA tv-uitzending van vrijdag 13 november 2015 was een gesprek met Mien Klaver (OS 1932, 4 x 100 meter) te zien, 103 jaar oud ten tijde van de opname.

Dit alles kwam tot stand dankzij de inspanning van Erfgoed. We wachten nog even op het bedankje van de omroepvereniging, anders bellen we zelf wel even.

Mien Schopman-Klaver in 2011, rond haar 100^e verjaardag. *(foto Chris Konings)*

► Het fotoboek van Klasema is nu waar het hoort: bij Stichting Atletiekerfgoed

De Olympische Zomerspelen van de XXVI Olympiade werden in 1996 gehouden in Atlanta, Georgia in de Verenigde Staten. Deze spelen staan ook wel bekend als de Centennial Games, omdat ze precies een eeuw na de eerste moderne Olympische Zomerspelen 1896 in Griekenland plaatsvonden. Dat is te lezen op Wikipedia. Oneerbiedig werden die Spelen ook wel de Coca Cola-Spelen genoemd. Maar dit terzijde.

Enige maanden voor ze van start gingen kwam ik in gesprek met Jaap Bruintjes, toen directeur van het museum Smallingerland in Drachten. Ik stelde voor in 1996 iets te doen voor het museum met de 3 Drachtster Olympiërs. Voor Omrop Fryslan had ik een gesprek gehad met de weduwe van ir. Marten Klasema. Zij, Janny van der Zee, vertelde

Het fotoboekje van Marten Klasema.
(foto's Marius Bos)

honderduit over Martens liefde voor de sport. Voetbal, schaatsen en atletiek waren zijn favorieten. Toen we over zijn Olympisch optreden in Berlijn 1936 spraken, gaf ze mij het fotoboekje van Marten met het verzoek, of ik er goed op wilde passen, nadat het in het Drachtster museum was tentoongesteld. De tentoonstelling in Drachten over de drie Olympiërs uit deze turfstekerij werd een groot succes. Annie Schmitz hield een mooi verhaal over Tollen Schuurman (OS 1932). Dat deed ze nadat Fanny Blankers-Koen, door een finishlint lopend, de tentoonstelling had geopend. Ton Bijkerk hield een mooi verhaal over Marten Klasema en Jaap Bruintjes over de aanwezige Jan Lammers (OS 1948).

Toen de tentoonstelling werd afgebroken, heb ik in overleg met Janny het boekje meegenomen naar het sportmuseum in Lelystad, tweehonderd meter van de daar geplante Marten Klasemaboom. Daar heeft het fotoboek acht jaar in de vitrine gelegen. Omdat het financieel niet in orde was in Lelystad, heb ik het niet willen schenken aan dat museum. Het verhuisde naar het depot van de bibliotheek van de Vrienden. Nu het met Erfgoed zo goed loopt, heb ik er vertrouwen in dat het bij Erfgoed op de beste plaats ligt. Voor de schrijver Auke Kok was het een geschenk uit de hemel voor zijn in voorbereiding zijnde boek over Berlijn 1936.

Onze hoofdredacteur weet dat hij nu zonder kosten foto's mag en kan plaatsen in De Vriendenband.

Op 18 november heb ik het fotoboekje aan Frank Koomen overgedragen en is het in bezit gekomen van de Stichting Atletiekerfgoed.

Over 20 jaar is het 100 jaar oud en zijn dan de Spelen weer in Berlijn?

hield een mooi verhaal over Marten Klasema en Jaap Bruintjes over de aanwezige Jan Lammers (OS 1948).

Overdracht van het fotoboekje aan Frank Koomen.

► De medaille van de Finse atleet Veikko Karvonen (1926-2007)

Het gaat goed met de Stichting Atletiekerfgoed. Steeds meer mensen weten ons te vinden. Onder de bezielende leiding van secretaris Frank Koomen wordt er door de groep “handjes” flink aangepakt. We krijgen uit diverse hoeken aanvragen over boeken of feiten. Soms heel bijzondere, zoals de medewerking aan Auke Kok voor zijn onderhanden zijnde boek over Berlijn 1936 en Osendarp. Maar af en toe komt er een vraag binnen op de receptie (van de Atletiekunie) waarvan je denkt: wat is dit? Zo bijzonder dat we direct in telefonisch overleg gaan om een plan van aanpak te maken. Er meldt zich een mevrouw, die we alleen bij de voornaam noemen: Yvonne. Ze is al even in de zestig en afkomstig uit de omgeving van Rotterdam. Hieronder het e-mailtje, zoals het bij ons binnen kwam op 11 november jl.

Van: Yvonne

Verzonden: woensdag 11 november 2015

Aan: Receptie Atletiekunie

Onderwerp: bronzen medaille 1956

Geachte dame/heer,

Ik ben in het bezit van een bronzen medaille van de marathon 1956 Melbourne.

Deze heeft mijn vader in 1957/58 gevonden in Rotterdam en altijd netjes bewaard. Na zijn overlijden in 2011 heb ik hem in bewaring. Ik weet inmiddels dat deze van de Fin Veikko Karvonen was (geb.5 jan.1926 overleden 1 aug. 2007). Ik kom helaas niet verder wat nabestaanden betreft. Kunt u mij helpen?

Vr.groeten, Yvonne

Hier ziet u Veikko Karvonen in actie in zijn thuisstad Turku.
(foto: onbekend)

eendagsvlieg was op de marathon. In 1952 werd hij al 5de op de OS Helsinki. In 1954 werd Karvonen in Bern Europees kampioen.

Na overleg met Frank Koomen besluiten we als volgt te werk te gaan. Ten eerste: vragen hoe Yvonne aan deze plak komt en ten tweede: aan Ton Bijkerk vragen om via de ISOH in Finland (Olympisch museum te Helsinki) te vragen naar Karvonens familie. Het telefoongesprek was met een alleraardigste dame die haar vader op zijn sterfbed beloofd had om ooit deze plak bij de familie Karvonen te bezorgen. Het verhaal was dat een huisvriend van haar vader bij de lommerd in Rotterdam werkte en bij toeval in de voering van een Olympisch jasje de medaille vond. Daarna direct Ton Bijkerk op de hoogte gebracht en gevraagd of hij kon bemiddelen. Ton, als altijd snel en correct, stuurde onderstaande mail:

Dear Matti and Markku,

There is a very strange story to tell. The Dutch Athletic Union was called by a woman from Hellevoetsluis, a place not so far from Rotterdam, who told them that they had found an Olympic bronze medal from Melbourne 1956, presented to Veikko Leo Karvonen, who won this bronze medal in the marathon race. Since the Dutch Athletic Union has no idea how to contact the family of Karvonen, they called me if I could be of assistance. Do you know where Karvonen came from and if his family can still be contacted?

If not, we think that the medal should go to the Finnish Olympic Museum in Helsinki.

Please try to help us find a good solution!

Kind regards, Tony

Er komt na enkele dagen antwoord uit Finland. De familie is gevonden in Turku, maar op dit moment is de zoon Pekka niet bereikbaar. Hij woont in het huis van zijn vader in Turku. Wel kan Matti ons nog meedelen dat het sportblad l'Equipe in 2006 in Parijs een bijeenkomst hield met de marathon medaillewinnaars van 1956 met Mimoen natuurlijk als middelpunt. Daar heeft Veikko Karvonen niets over een zoekgeraakte bronzen medaille gezegd. Mevrouw Yvonne is inmiddels ziek geworden, dus nu ligt deze zaak even stil, want we willen eerst zien wat voor een plak het is. We hebben voorbeelden in huis van bijvoorbeeld Wim Slijkhuis, brons in Londen 1948. Bovendien zijn alle medailles vanaf 1928 identiek in gewicht en afmetingen. Ook wachten we op antwoord van Pekka. Daarom laten we u in spanning wachten op de uitkomst van dit verhaal.

wordt vervolgd

Chris Konings

BUDGET

Het is onvermijdelijk
Door al die geldtekorten wordt de
Atletiek geleidelijk
De bijstandsmoeder aller sporten

(ThD)

(bron: *Atletische verzen*, door Ivo de Wijs & Theo Danes)

VOOR HET VOETLICHT

Wegatleet met elf baantitels

Marti ten Kate: “In mijn tijd was er eigenlijk geen WK Halve Marathon. Ik durf te zeggen dat als ik eind jaren tachtig, begin jaren negentig had meegedaan aan een WK Halve Marathon, dan was ik heel erg hoog geëindigd.” *(foto Piet Wijker)*

Infobox

<i>Naam:</i>	Martinus (Marti) ten Kate
<i>Geboren:</i>	16 december 1958 te Vollenhove
<i>Discipline:</i>	lange afstand
<i>Titels:</i>	Ned. kamp. A-jun.: 2000 m steeple 1977; Sen.: 1500 m ind. 1981, 3000 m ind. 1983, 5000 m 1984 + 1989-90, 10.000 m 1986-87 + 1989-90, 3000 m steeple 1982, 25 km 1988, mar. 1987, cross 1989 1988
<i>Deelnemer OS:</i>	1987, 1991
<i>Deelnemer WK:</i>	1987, 1991
<i>Deelnemer WK ½ Mar.:</i>	1992
<i>Deelnemer WK Cross:</i>	1983-85, 1989-90
<i>Deelnemer EK:</i>	1990, 1994
<i>PR's:</i>	Baan: 800 m 1.53,6, 1500 m 3.45,8, 3000 m 7.57,16, 5000 m 13.33,41, 10.000 m 27.50,30, 3000 m steeple 8.34,74; Weg: 15 km 43.51, 10 mijl 46.05, 25 km 1.14.48, halve marathon 1.01.33, marathon 2.10.04

De wegatletiek heeft de laatste halve eeuw een stormachtige ontwikkeling doorgemaakt. De cijfers van de New York City Marathon illustreren dit wellicht nog het beste: in 1970 namen 127 hardlopers, onder wie 1 vrouw, deel aan de eerste editie van deze roemruchte marathon in 'The Big Apple'. Hiervan bereikten er 55, allen mannen, de finish. Dit jaar was het aantal deelnemers uitgegroeid tot het onwaarschijnlijke aantal van 50.229. Van dit totaal haalden 28.914 mannen en 20.703 vrouwen de finish, bij elkaar dus 49.617 deelnemers. Niet alleen in aantal, maar ook in conditie waren de deelnemers dus flink vooruit gegaan. Viel in 1970 nog meer dan de helft van het aantal gestarte deelnemers voortijdig uit, vorige maand was het percentage uitvallers gedaald tot 1,2%.

De marathon in New York was in het begin van de jaren zeventig er een van de vele, die als gevolg van de hardloopgolf die de wereld overspoelde, overal als paddenstoelen uit de grond rezen. Intussen heeft deze loop een welhaast iconische status bereikt. Psychiater, schrijver en hardloper Bram Bakker noemt het "een moderne bedevaart". "Mensen leggen zichzelf een missie op. Ze willen iets bijdragen aan een betere wereld. Het voelt toch een beetje als een luxe vakantie, het is decadent dat je kunt lopen in New York. En dan wil je ook lopen voor mensen die dat niet kunnen. Omdat ze ziek zijn bijvoorbeeld." Bakker omschrijft het gevoel dat ontstaat bij het lopen van 'New York' met de gevoelens die opwellen bij je trouwdag, of bij de geboorte van je eerste kind. "Maar misschien", zo mijmert hij, "heeft meedoen aan de New York Marathon nog wel meer impact."

Lullig

Als je Marti ten Kate vraagt, waar gedurende zijn atletiecarrière zijn grootste kracht heeft gelegen, zal hij onomwonden afstanden als de 15 km, de 10 Engelse mijl en de halve marathon opnoemen. Toch heeft de Twent in zijn hele leven aan niet minder dan 45 marathons deelgenomen, waaronder tien maal aan die van New York. De eerste keer, in 1990, eindigde hij er als vijftiende in 2.19.11, de laatste keer, in 2010, kwam hij in de 50+ masters-categorie als honderdste binnen in een tijd van 3.50.19. Is er iemand die meer recht van spreken heeft over de status van de New York City Marathon dan hij?

Marti: "Als ik ergens een lezing hou, zeg ik wel eens: je kunt je hele leven halve marathons lopen, waar je op verjaardagen een tijdje mee wegkomt. Zo van: ik heb Egmond gelopen, ik heb City-Pier-City gelopen. Maar op een gegeven moment prikt iemand daar doorheen. Die zegt dan: lullig hè, zo'n halve marathon. Dus dan moet je een keer een hele lopen. Nou, daar kom je dan in diezelfde familie ook weer een tijdje mee weg, zo van: ik heb Enschede gelopen, Rotterdam, Amsterdam, weet ik veel, Berlijn, dat klinkt alweer wat stoerder. Maar dan komt de onvermijdelijke vraag: en wanneer loop je New York? Dus ik zeg wel eens tegen mensen die een halve marathon lopen: als je nou dat gezeur voor wilt zijn, loop dan meteen New York! Hoeft niet in vier uur, mag ook in vijf uur, dat interesseert niemand iets in jouw straat. Maar jij hebt New York gelopen en dan ben je gelijk van al dat gezeur af." Bekend is volgens Ten Kate het verhaal van twee buurmannen die op dezelfde dag een marathon liepen, de een ergens in Nederland, de ander in New York. Degene die de marathon in eigen land had gelopen, was een uur

sneller dan de man in New York. Marti: “Maar het huis van die vent die in New York liep, was versierd toen-ie terugkwam! Dát is New York. Het is echt een soort...ja, een soort bedevaart.”

Verkocht

Toen Marti ten Kate zich begin jaren zeventig als twaalfjarig jochie aanmeldde bij de voetbalclub IJhorst in Staphorst, kon hij niet bevroeden waartoe dat zou leiden. Marti: “Ik zat op het platteland en de enige sport die er eigenlijk was, was voor mij voetbal, zoals voor iedereen op school. Dus heel veel andere keuzes had je niet.” Het voetjegebal beviel hem echter maar matig. “Ja kijk, wij speelden dusdanig laag voetbal, dat wij niet eens meer konden degraderen. Het ging eigenlijk helemaal nergens om, dus op een gegeven moment wilde ik eigenlijk heel wat anders.” Toen Ten Kate dus een keer een stukje in de krant las over AV DOS in Dwingeloo, de club van de bevlogen trainer Ger van Leeuwen, ging hij daar in september 1975 op de bromfiets naartoe. “Daar was toen zo’n zaaltraining, want het was net de overgang naar de winterperiode. Nou ja, een beetje springen en doen in die zaal, dus ik dacht: het zal wel. Toen, op zondag, was er een looptraining in een van de bossen in Dwingeloo. Dat is bos, dat is heide, dat is zand en heuveltjes en zo, daar heb ik toen een geweldige looptraining gehad. Nou, toen was ik in één keer verkocht”, herinnert hij zich.

Snot voor de ogen

Marti ten Kate viel bij AV DOS met z’n neus in de boter. “Het was maar een klein cluppie, met 45 leden of zo, maar je had daar toen echt een topsportmentaliteit. Egbert Nijstad is er lid van geweest, Roelof Veld en mensen als Jo Tengen en Alex Boer, die ook op nationaal niveau bezig zijn geweest. Na mij kwam Herman Hofstee erbij en onze huidige marathonloopster, Andrea Deelstra, heeft ook een beetje een AVD-achtergrond.” Ten Kate trainde op schema’s van Ger van Leeuwen al direct wekelijks drie, vier keer en dat breidde zich weldra uit naar vijf, zes keer. Marti: “En Ger was toen ook trainer van Jong Oranje voor de middellange afstand. Dus die eerste winter kwamen er al gelijk mensen als Arno Körmeling, Arie en Kees Ruijter, Annie Moedt, Elly van Hulst en zo naar de centrale training. Die kwamen zes tot acht keer in Dwingeloo trainen! Ja, en als je dan als broekie als gastloper gewoon mag meelopen, is dat toch redelijk stimulerend. Je weet dat ik vroeger kon finishen met het snot voor de ogen. Dus als ik in de eindsprint bij die toppers probeerde te blijven, moesten ze wel eens lachen.”

Aansluiting

Weldra liep Ten Kate in de veldloopcompetitie van het District Noord – “zo heette dat toen nog” – voorin mee. “En wat is er nou leuker om gestimuleerd te worden dan voorin te lopen?” Ger van Leeuwen nam hem vervolgens mee naar de grotere crossen, wat uitmondde in een zevende plaats bij de B-junioren bij zijn debuut op het NK cross in 1976. Marti: “Eigenlijk ging ik in mijn hele periode bij de jeugd en de eerste seniorenjaren in Dwingeloo aan de hand van Ger van Leeuwen het hele land door.”

Dat legde hem geen windeieren. “Kijk, doordat ik redelijk goed kon meekomen op die crossen, ging ik op een gegeven moment ook de 800 en 1500 meter proberen en ook indoor en zo. En je probeert een keer de steeple, want Ger deed ook heel veel met steeplechase. Egbert was onze Nederlandse kampioen, Roelof liep ook een hele goeie steeple (Veld volgde Nijstad zelfs op als nationaal kampioen – PW), logisch dus dat ik dat ook ging proberen”, legt Ten Kate uit. Op de 2000 m steeple veroverde hij dan ook al in 1977, als eerstejaars A-junior, zijn eerste nationale titel.

Het had nog een voordeel. Want eenmaal senior, vond hij heel snel aansluiting bij de nationale top. Dat leidde al in 1980 tot een vierde plaats op de 3000 m steeple tijdens het NK in Sittard, in 1981 gevolgd door een eerste seniorentitel op de 1500 m indoor, waarna hij in 1982, geheel in de traditie van AV DOS, Nederlands kampioen werd op de 3000 m steeple. Overigens was hij toen inmiddels al lid van AC Fortis in Enschede, een logische stap, want Ten Kate was na zijn HTS-Informatica en zijn militaire diensttijd bij de Luchtmacht gaan werken bij Hollandse Signaalapparaten in Hengelo.

Probeerseltje

Inmiddels had hij toen ook al geroken aan de wegatletiek. Begin 1980 had Marti ten Kate, op zijn 21ste, deelgenomen aan de Midwintermarathon in Apeldoorn. “Dat was meer een probeerseltje, een eh... – zoals je dat wel doet in de winter – lange duurloop die wat uit de hand loopt. Ik ben toen helemaal kapot gegaan.” Wat niet wegneemt dat hij er dertiende werd in 2.28.35. Er zijn slechtere probeersels denkbaar.

Het zaadje was echter gelegd. Aanvankelijk gingen de wegatletiek, het crossen en de baanatletiek trouwens vrij eenvoudig samen. Marti: “Je had toen nog gescheiden seizoenen, hè. Je had het crossseizoen, dat begon met de Warandeloop in november. Daarna kwam Duindigt en de cross in Breda en op een gegeven moment kwamen Uden en Soest daar ook bij. Dan had je het wel zo’n beetje gehad. Alleen in Brabant en Limburg gingen die crossen nog wat langer door. Als je dan in vorm wilde zijn op het NK Cross – dat was altijd in het laatste weekend van februari, of het eerste van maart – deed je nog wat van die andere crossen. Maar er waren ook een hele serie lopers, die pakten dan even een stuk indoorseizoen mee. Nou, dan stond de openingsklassieker van het wegseizoen, de 20 van Alphen, op het programma, met de City-Pier-City twee, drie weken later, eind maart. Het WK Cross was ook rond die tijd, dus dat beet mekaar soms wel een beetje. Daarna had je dan nog een stukje wegseizoen met wat voorjaarsklassiekers, totdat het baanseizoen begon. Dat liep dan door tot september en dan had je weer een stukje wegatletiek. Nu is de wegatletiek het hele jaar door en is het eigenblijk een heel andere kalender geworden.”

Gescheiden werelden

Was de wegatletiek aanvankelijk dus een geïntegreerd onderdeel van de traditionele atletiekkalender, naarmate onder druk van eerder genoemde hardloopgolf ook andere, niet

bij de KNAU aangesloten organisaties zich gingen bezighouden met hardlopen, anders dan op de baan, werden het steeds meer twee gescheiden werelden. Dat merkte Marti ten Kate bijvoorbeeld, toen hij zich eind 1982 aanmeldde voor de Halve Marathon van Egmond, begin 1983. Hij was inmiddels dus Nederlands kampioen op de steeple. Marti: “Ik belde toen Cees Lansbergen van Le Champion voor een startnummer, maar die kende mij helemaal niet!”

Het werd een aflevering om van te watertanden. Onder een gierende zuidwester storm en met golven die vanwege springtij tegen de duinenrij aanbeukten, werd het parcours noodgedwongen omgelegd. Met deelnemers als de kersverse Europese marathonkampioen Gerard Nijboer, de nummer twee van dat EK, de Belg Armand Parmentier, plus diens landgenoten, oud-wereldkampioen veldlopen Leon Schots en Alex Hagelsteens, de winnaar van Egmond in '82, werd het een memorabele editie, die door de geheel onbevangen lopende Marti ten Kate werd gewonnen. “Toen kreeg ik ineens gigantische stukken in de krant en zo en vanaf dat moment heette ik een wegatleet te zijn.” Die wedstrijd zou hij overigens in de loop van zijn carrière nog tweemaal winnen, waarmee Ten Kate tot op de dag van vandaag de enige mannelijke atleet is die dit in Egmond driemaal heeft gepresteerd.

Uitblinker in alle disciplines

Wegatleet of niet, Marti ten Kate bleef nog jarenlang de drie disciplines veldloop, baan- en wegatletiek combineren. Met opvallende resultaten op alle fronten. Zo is zijn zestiende plaats op het WK Cross van 1990 nog altijd de beste prestatie van een Nederlandse atleet ooit, sinds dit kampioenschap in 1973 werd ingevoerd. Zijn op de Olympische Spelen van 1988 in Seoul gelopen 27.50,30 op de 10.000 m staat nu, 27 jaar later, nog immer als de vierde beste tijd op de nationale Beste Aller Tijden lijst en datzelfde geldt voor zijn in 1989 in Rotterdam gelopen marathontijd van 2.10.04. En dat vindt-ie zelf niet eens zijn beste marathon. Dat was in zijn ogen die van Enschede, later dat jaar. “Ik liep toen, na gedurende 25 kilometer te zijn gehaast door Gerard Nijboer, 17 kilometer echt alleen. Dat was met 25 graden! Ik liep toen 2.10.57. Die sla ik echt hoger aan dan die 2.10.04. Met goed weer was dat echt 2.08 geworden.”

Marti ten Kate gaat als winnaar over de finish in de ‘Halve van Egmond’ in 1983.”

(foto Theo van de Rakt, beschikbaar gesteld door Atletiekerfgoed)

Een echte marathonloper heeft Ten Kate zichzelf overigens nooit gevonden. Marti: “Ik heb nooit een marathon kunnen lopen met een negatieve split. Bij mij was het altijd: god zegene de greep, ik ga gewoon knetterhard van start en we zien wel waar we komen. Zoals ik ze nu zie finishen, dat heb ik nooit gekund.”

Echt crossen kon hij trouwens ook niet, vindt hij zelf. “Kijk, je kent mijn loopstijl van vroeger. Ik zat altijd een beetje achterover. Dat moet je vooral niet doen in de modder en het zand. Ik kon wel hardlopen op een soort weg, of een baan. Toen ik zestiende werd op dat WK, zat ik geloof ik 40 seconden achter nummer één, dat was gigantisch. Maar dat was een cross op een soort golfbaan, keihard gras, precies hetzelfde als toen ik Nederlands crosskampioen werd. Dat was in '89 in Schaesberg, op een renbaan die toen keihard bevroren was. Nee, Tonnie Dirks, dat was de echte crosser, die won een hele serie kampioenschappen. En Klaas Lok. Tegen Tonnie of Klaas heb ik nooit een kans gehad, behalve die ene keer dan, toen de boel was bevroren.”

Tweede in de ranking

Zijn grootste kracht, zo stelt Marti ten Kate, lag op de halve marathon. “Ik heb een periode gehad, dat durf ik best te zeggen, eind jaren tachtig, begin jaren negentig, als ik toen had meegedaan aan een WK Halve Marathon, of 10 Engelse Mijl, dan was ik heel erg hoog geëindigd. Ik heb één jaar gehad, toen was ik zó ontzettend goed, toen stond ik volgens een blad in Amerika dat statistieken bijhield van wegwedstrijden over een heel jaar, tweede in de ranking van de beste wegwedstrijden over de hele wereld. Alleen, er was toen geen WK.”

Gemiste kans

Naast de wegwedstrijden bleef Marti ten Kate de baanathletiek trouw, getuige zijn drie nationale titels op de 5000, de vier op de 10.000 m en zijn deelname aan verschillende grote internationale toernooien. Liet het programma dit toe, zoals op het WK in 1987, de Spelen in 1988, of het EK in 1990, dan liep hij aan het begin van zo'n toernooi de 10.000 m en aan het eind de marathon. Zo'n combinatie gaat echter altijd ten koste van je voorbereiding op de kortste afstand. Al kun je je dat van zijn Olympische 10.000 m, met die puike tijd van 27.50,30, nauwelijks voorstellen. Twee jaar later, op het EK in Split, kostte het hem echter een medaille, daarvan is Ten Kate overtuigd. “Mijn training was eigenlijk gericht op de marathon. Dus ik deed rustige, lange duurlopen. En toen trof ik een 10 kilometer waarbij de Italiaan Antibo meteen in de eerste ronde demarreerde. Alle anderen bleven bij elkaar. Toen was ik in de laatste ronden niet scherp genoeg en werd ik uiteindelijk achtste. En daarna trof ik ook nog eens die verschrikkelijke marathon.” De marathon in Split werd, vanwege de vochtige warmte en de smerige lucht, voor vele deelnemers, onder wie Ten Kate, een marteling. Hij liep hem uit, dat wel, maar een veertiende plaats in 2.21.55 maakte de teleurstelling over de eerdere gemiste kans op de 10.000 m alleen maar groter.

Variatie

Marti ten Kate begeleidt tegenwoordig diverse loopgroepen in Twente, maar heeft zelf het hardlopen er nooit aangegeven. Daarbij verkeert hij in de gelukkige positie dat hij nu alweer zo'n jaar of veertien voor NOC*NSF op Papendal werkt, waar hij deel uitmaakt van het groepje dat zowel zorgt voor de voorzieningen van de huidige topsporters als bemiddelt bij de trajecten na afloop van hun topsportcarrière. Marti: "Ik vind het zelf nog steeds heel erg leuk om buiten te zijn en hard te lopen. En op Papendal is het geen afwijkend gedrag om tussen de middag te sporten." Al moet hij altijd wel ergens een doel hebben. "We zijn met collega's die ook sporten wel naar New York geweest en naar Berlijn en zo. Dus ja, dan pak je alweer gauw de hele rimram aan trainingen op. Ik loop nog met zóveel plezier!"

Daar komt bij, dat hij gedurende zijn lange carrière nooit ernstig geblesseerd is geweest, enerzijds een gevolg van het feit dat hij altijd vrij licht was – Marti: "In mijn beste periodes was ik altijd rond de 55 tot 57 kilo" – anderzijds door de variatie in alles wat hij heeft gedaan. "En verder zal het wel een kwestie van heel veel geluk zijn geweest."

Marti ten Kate liep zijn laatste marathon twee jaar geleden in Münster, in 3.14.22. Zou het echt zijn allerlaatste geweest zijn?

Piet Wijker

**Voor realisatie van strategische
bedrijfscommunicatie, pakkende
(web)teksten en doeltreffende
communicatiemiddelen**

make my

bizniz

Mieke de Jong - Van der Kolk
06 23993429
mieke@makemybizniz.nl
makemybizniz.nl

Vrienden Jeugdfonds op de voet gevolgd

► Was het nou goed of slecht?

Tijdens de reünie op 31 oktober in Maarn hebben wij de seizoensresultaten gepresenteerd van “onze” atleten. De talenten die wij in 2015 hebben ondersteund op hun weg naar de top. Wat hebben zij laten zien?

Joris van Gool

Onderdeel	Beste Prestatie in 2014	Beste Prestatie in 2015
100 m	10,62	10,93
200 m	21,97	22,88
60 m	7,00	6,97

Joris heeft veel en lang hinder ondervonden van een hamstringblessure, maar is heel voorzichtig en op een verantwoorde manier weer op de weg terug. Joris is slechts 17 jaar oud en heeft nog alle gelegenheid om een mooie en lange carrière te verwezenlijken.

Jurriaan Wouters

Onderdeel	Beste prestatie in 2014	Beste prestatie in 2015
Speerwerpen	77,16	75,02

Het zal geen verrassing zijn, dat Jurriaan op een beter jaar had gehoopt. Een vijfde plaats op het NK met een afstand van 72,09 meter en een elfde plaats op het EK voor atleten onder de 23 jaar in Tallinn met slechts 71,97 meter zijn geen pieken te noemen. Temeer ook, omdat hij zich in Tallinn met zijn beste jaarprestatie vrij gemakkelijk voor de finale kwalificeerde en daarmee de eerste Nederlandse speerwerper was die in de finale van het EK U23 uit mocht komen.

Jurriaan Wouters in actie tijdens de Flynth Recordwedstrijden in Hoorn.

(foto Erik van Leeuwen, bron: Wikipedia)

Tony van Diepen

Onderdeel	Beste Prestatie in 2014	Beste Prestatie in 2015
400 m indoor	49,01	47,78
800 m indoor	1.50,45	1.49,47
400 m outdoor		47,79
800 m outdoor	1.49,17	1.50,46

Halve finalist op de Europese Junioren Kampioenschappen in het Zweedse Eskilstuna en net naast het podium op de 400 meter buiten en de 800 meter binnen. Na een hoopvol indoorseizoen volgde een tegenvallende zomer. Tony zelf vermoedt, dat hij in de zomer niet helemaal 100 procent is geweest, maar gaat vol goede moed het komende

indoorseizoen in. Zijn eigen woorden: Sterker dan ooit! Ook is hij opgenomen in het AA-Drink team.

Sina Mai Holthuijsen

Onderdeel	Beste Prestatie in 2014	Beste Prestatie in 2015
Kogelslingeren	55,00	55,92

Een jonge (19 jr) en talentvolle kogelslingeraarster. 2015 was een belangrijk studiejaar en zij heeft daar – terecht – ook veel voorrang aan gegeven. Regelmatig gaat zij naar Parijs om te trainen met Youri Sedykh, nog steeds houder van het wereldrecord. Haar doel voor 2015 was een podiumplaats op het NK bij de senioren en met een afstand van 55,54 voldeed ze ruimschoots aan haar eigen verwachtingen en behaalde daarmee een mooie zilveren plak. Bij het NK voor junioren veroverde zij de titel.

Dominique Esselaar

Onderdeel	Beste Prestatie in 2014	Beste Prestatie in 2015
Polshoog indoor		4,15
Polshoog outdoor	4,10	4,11

Dominique werd zowel binnen als buiten nationaal kampioene bij de junioren en behaalde een bronzen plak bij het NK Indoor voor senioren. Jammer was het, dat haar beste prestaties niet op de grote toernooien werden behaald, maar juist bij de juniorenkampioenschappen. Bij het NK outdoor voor senioren was de hoogte 4,00 meter en bij het EJK in Eskilstuna bleef zij steken op een achtste plaats met een hoogte van 4,05 meter. Daarmee haalde zij net haar doel niet: een plaats bij de beste zes van Europa.

Bart van Nunen

Onderdeel	Beste Prestatie in 2014	Beste Prestatie in 2015
3000 m	8.28,00	8.17,45
5000 m	14.11,14	
10.000 m	29.04,30	28.59,90
Halve marathon		1.04.35

Een ambitieuze, jonge (20jr) atleet met als doel om in de toekomst een goede marathon te gaan lopen. Hoogtepunt dit jaar was de 10.000 meter tijdens het EK U23 in Tallinn. Hij liep daar een prachtig PR en eindigde met 28.59,90 net onder de 29 minuten, maar helaas ook net naast het podium. Een vierde plek wordt wel eens de meest ondankbare plaats genoemd. In Leiden werd Bart nationaal kampioen op de halve marathon.

Denzel Comenentia

Onderdeel	Beste Prestatie in 2014	Beste Prestatie in 2015
Kogel indoor	18,26	18,87
Kogel outdoor	18,25	19,33
Discuswerpen	53,84	56,69
Kogelslingeren	65,81	66,21

Denzel behaalde in 2015 drie nationale titels: kogelstoten indoor en outdoor en kogelslingeren. Op alle onderdelen was de progressie sterk. Jammer was het, dat hij bij het EK U23 in een verregende kwalificatie niet verder kwam dan 17,04, ruim twee meter onder zijn beste jaarprestatie. Sportief als hij is gaf hij de regen niet de schuld, maar blijft de vraag waar het dan aan heeft gelegen.

Menno Vloon

Onderdeel	Beste Prestatie in 2014	Beste Prestatie in 2015
Polshoog indoor	5,30	5,48
Polshoog outdoor	5,41	5,55

Ook hier weer een eerder verteld verhaal: duidelijke vooruitgang, maar de piek wordt niet gehaald op grote toernooien. Indoor derde met 5,20, buiten kampioen met 5,20 en op het EK U23 achtste met 5,30 meter. Menno was wel de winnaar van de eerste Jeugdfonds Talent Award, die tijdens de wedstrijden om de Ter Specke Bokaal werd uitgereikt.

Menno Vloon sprong ook in 2015 naar grote hoogten, alleen niet op de grote toernooien. (foto's Ed Turk)

En dan nog dit...

Inge Drost

In 2014 werd Inge ondersteund door het Jeugdfonds, maar kampte het hele jaar met een vervelende rugblessure. Reden ook waarom wij voor 2015 even hebben afgewacht hoe zij zich herstelde. Maar wat een comeback! De resultaten op een rijtje:

Onderdeel	Beste Prestatie in 2013	Beste Prestatie in 2014	Beste Prestatie in 2015
Zevenkamp	5419		5374
60 m horden			8,59
100 m horden	13,86		13,91 (-2,1 m/s)
200 m horden			28,41
400 m horden			57,88

Zij haalde dit jaar een aantal Nederlandse juniorentitels, maar het absolute hoogtepunt was wel het EJK in Eskilstuna, waar zij op drie honderdste (!) van een seconde het goud miste. Haar strijdlust toonde zij vooral door in de series, de halve finales en de finale telkens haar persoonlijk record te verbeteren.

Inge Drost in Eskilstuna: zo ziet drie honderdste seconde verschil eruit...!

Conclusies

Zes van de acht atleten die door het Jeugdfonds ondersteund worden, hebben zich ten opzichte van 2014 weten te verbeteren. Dus dat is zeker niet slecht. Toch was dit niet het beste jaar voor “ons” Jeugdfonds team. Op grote toernooien werden te weinig topprestaties gehaald. Van de huidige atleten heeft alleen Bart van Nunen zich waar gemaakt. En om onze trots een beetje op te vijzelen, kunnen wij het succes van “oud” Jeugdfondsatlete Inge Drost best gebruiken.

► Hoe verder met het Jeugdfonds?

Binnen de Vrienden van de Atletiek zijn wij ons aan het beraden over de toekomst. De hamvraag is, of wij ons gaan richten op atleten of op evenementen, of zoeken wij een balans tussen deze twee opties? Atleten ondersteunen is mooi, wij dragen bij aan de individuele doorgroei en helpen ervaring op te bouwen voor de grote toernooien. Bij het ondersteunen van evenementen bereiken wij meer jeugd, zijn er ook meer sponsormogelijkheden en kunnen wij het Jeugdfonds meer promoten naar buiten.

In de beginjaren van het Jeugdfonds zijn er een aantal clinics georganiseerd, die succesvol waren. Het afgelopen jaar heeft het Jeugdfonds financieel en fysiek een steentje bijgedragen aan de interland Nederland – Westfalen voor atleten onder de 16 jaar, wat een zeer succesvol en gewaardeerd evenement was. Het Jeugdfonds kan financieel weer een paar jaar verder door de giften van SAF en SWAN (Stichting Wegcircuit Atletiek Nederland), maar ook door een structureel ingevoerde jaarlijkse bijdrage uit de begroting van de Vrienden van de Atletiek, die mogelijk is gemaakt door een vorig jaar doorgevoerde contributieverhoging.

Daarnaast zien wij steeds meer acties, die tot doel hebben het Jeugdfonds financieel te ondersteunen: een veiling en een dichtbundel van Henk Snepvangers waren daar in Maarn een mooi voorbeeld van.

Marjan Olyslager, Ed Turk en Wim van der Krogt hebben de visie op Jeugdathletiek en de missie van het Jeugdfonds in een document vastgelegd, dat op dit moment bij de Atletiekunie ligt. Het doel hiervan is om een optimale afstemming te krijgen met het jeugdbeleid van de Atletiekunie, waardoor een zo breed mogelijk draagvlak wordt gecreëerd voor de doelstellingen van het Jeugdfonds en daarmee de basis wordt gelegd voor een langdurige en effectieve ondersteuning van de jeugd.

Om die reden zijn tijdens de reünie ook nog niet de namen genoemd van atleten of evenementen die wij in 2016 in aanmerking willen laten komen voor ondersteuning. Maar dat er iets gaat gebeuren is zeker en ook dat het weer leuk wordt!

Wim van der Krogt

Vegatest

Met de VEGATEST- methode kunnen uitspraken worden gedaan over zwakke organen, belasting door pesticiden of insecticiden, een gebrek aan bepaalde stoffen, aanwezig parasieten, vergiftiging met zware metalen overgevoeligheid voor bepaalde levensmiddelen en allergische reacties.

Vegacheck

Met behulp van de Vegacheck wordt van verschillende gebieden in het lichaam de reactie op prikkels gemeten. Wanneer het lichaam te sterk of te zwak op een prikkel reageert, is er sprake van een storing in het lichaam die ziekteverschijnselen oproept of kan gaan oproepen.

Quantumfysica

In 60 seconden meten welke tekorten er zijn.

072-5156782 • www.marjabak.nl

marja.bak@gmail.com

ENERGIEK

Als iedereen regelmatig zou bewegen zouden we ons **fitter**, gezonder en mentaal beter voelen. Dat geldt zeker ook voor **65-plussers**.

Yalp en Olga Commandeur zorgen samen dat senioren op een leuke manier in beweging komen. Dit doen zij op een speciale manier. Met een beweegtoestel voor ouderen. Olga Commandeur verzorgt bij iedere Yalp locatie in Nederland **advies en ondersteuning**.

www.yalp.nl/oudereninbeweging

T. 0547 - 289 410 E. info@yalp.nl

**Ouderen
in beweging**

samen op een Olga Commandeur Plein

Meer sporten en nieuwe mensen ontmoeten.
Samen bewegen op een Olga Commandeur Plein.

Onze jarige Vrienden

Om privacy redenen bij publicatie van de Vriendenband op de website heeft het bestuur besloten om niet meer de adressen en telefoonnummers te vermelden. Deze zijn te vinden in de ledenlijst die iedereen in boekvorm heeft ontvangen.

(tussen haakjes de nieuwe leeftijd)

Januari 2016

5 Ab Slaman (74)	16 Jan Verschoor (92)
5 Mieke Sterk (70)	16 Math Moermans (80)
6 Yvonne van Dorp (50)	17 Fred Moerman (82)
7 Bob Janssen (59)	18 Tilly van der Zwaard (78)
7 Yvonne van der Kolk (47)	18 Peter Geelen (68)
8 Jos Hermens (66)	19 Carel van Venetiën (87)
8 Piet Yska (82)	19 Rien van Haperen (64)
9 Mathieu Kardurk (86)	22 Henk Kalf (69)
9 Chris Konings (76)	22 Ton Eijkenboom (80)
10 Hans van Kuijen (66)	23 Arie Kauffman (66)
10 Servee Wijsen (81)	27 Edine van Heezik (55)
11 Wim Visser (84)	31 Martin van Ooyen (72)
12 Klaas Lok (61)	

Februari 2016

2 Cees Clement (76)	19 Piet Tamminga (72)
2 Jolanda Burkels-Silver (59)	20 Frans Krechting (60)
3 Aad Bos (74)	21 Ester Goossens (44)
4 Carla Admiraal-Luyer (70)	21 Loes Siekman-Boling (75)
7 Els Stolk (59)	22 René van Zee (67)
8 Jan Willem Boogman (64)	23 Elly de Regt-Henzen (59)
9 Ellen van Langen (50)	23 Lia Gonzalez-Melis (56)
12 Liliane Mandema (57)	23 Niek de Groot (54)
13 Ray van Asten (74)	24 Jan van Heek (77)
13 Wil Westphal (79)	24 Bea Wiarda (57)
14 Harry Schulting (60)	26 Ilja Keizer-Laman (72)
15 Leo van der Veer (68)	26 Mien Schopman-Klaver (105)
16 Henk van der Worp (74)	27 Henk Snepvangers (77)
17 Rob de Jong (72)	

Onze jarige donateurs/donatrices

(tussen haakjes de nieuwe leeftijd)

Januari 2016

- 20 Remco Fischbuch (52)
- 21 Janny Vellinga-Vonk (73)
- 23 Ina Visser-Bakker (82)
- 23 Tini Pallesen (87)

Februari 2016

- 10 Ali Vroon-Bijlsma (80)
- 14 Peter Godschalk (59)
- 14 Frans van Erp (92)

Bijzondere jarige

Rien van Haperen, hier tijdens zijn toespraak op de Reünie van eind oktober in Maarn, wordt volgende maand 64 en staat in 2016 voor wellicht de grootste uitdaging van zijn carrière: van het EK in het Olympisch Stadion in Amsterdam een groot succes maken. We hebben er alle vertrouwen in, dat hem dit gaat lukken. *(foto Ed Turk)*

*Het bestuur van de
Vrienden van de Atletiek
wensst u fijne Kerstdagen en een voorspoedig 2016*

Prettige feestdagen...

*Melchert Kok, Kees de Kort, Ed Turk,
Harry Peters en Wim van der Krogt*